

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل کهن الگوی آنیما در غزل های مولانا

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 43

نویسندگان:

علی محمدی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه بوعلی سینا همدان

مریم اسمعیلی پور - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشکده بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

در این مقاله، به معرفی کهن الگوی آنیما و بازنمود آن در ناخودآگاه یونگ در برخی از اساطیر و ادبیات جهان و ادبیات معاصر ایران پرداخته، و با درنظرگرفتن دو نقش مثبت و منفی آنیما، برخی از ویژگی های آن در پهنه جهان و نمود آن ها را در غزلیات شمس ذکر کرده ایم. با توجه به شواهد حاضر در متن، آنیما در غزل های مولوی، ویژگی هایی مثل تسخیرکنندگی و فریبندگی، سرچشمه زندگی بودن، نومی و تقدس و میانجیگری بین خودآگاه و ناخودآگاه دارد و با نمادهای پرندگان طوطی و طوطی بچه و سیمرغ، و دیگر رموز مثل پری، آهو، ماه، هما، آب و باد و واژگانی مثل صنم و بت نمودار شده است

کلمات کلیدی:

آنیما، غزل، رمز، اسطوره، یونگ و مولانا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/867902>

